
GRANDYMONTEŃSKI (1) *ai*

I sg f grandym(o)nt(e)ńską.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od nazwy reguły zakonnej (lat. Ordo Grandimontensis):

Wyrażenie: »grandymonteńska reguła«: Stjepan Fráncus nołząc zá pokutę przyłbicę wielką ná gołey głowie/ Grándymonteńską Regułę vřtáwił KrowObr 134.

AL